

Відомості, що відображають в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації

Відповідно до п. п. 6.1 п. 6 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) для цілей підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ одноразова (спеціальна) добровільна декларація (далі – Декларація) – це декларація, в якій відображається така інформація (дані):

відомості про декларанта, достатні для його ідентифікації (прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків або у визначених ПКУ випадках – серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України);

відомості про об'єкти декларування, визначені п. п. «а» п. 4 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, в обсязі, достатньому для ідентифікації кожного з них, зокрема, дані про вид, розмір та валюту активу, класифікацію банківських металів. Для грошових активів фізичної особи, розміщених на рахунках у банках або внесених до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, в Декларації зазначається найменування та інші відомості про банківську або небанківську фінансову установу (код за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України; якщо така установа є іноземною юридичною особою – зазначається код, присвоєний органом реєстрації юридичних осіб відповідної держави), в якій відкриті відповідні рахунки, на яких зберігаються валютні цінності, або до якої зроблені відповідні внески, та відповідно до законодавства засвідчений документ, що підтверджує наявність задекларованих грошових активів фізичної особи на відповідному рахунку.

Для прав грошової вимоги (у тому числі грошових коштів, позичених декларантом третім особам за договором позики) в Декларації зазначається найменування та інші відомості про юридичну особу – боржника (код за Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України; якщо така установа є іноземною юридичною особою – зазначається код, присвоєний органом реєстрації юридичних осіб відповідної держави, або прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податків (або у визначених ПКУ випадках – серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України чи відповідний документ, що посвідчує особу іноземця або особу без громадянства) фізичної особи – боржника, номер та дата документа, що підтверджує право грошової вимоги;

відомості про об'єкти декларування, визначені п. п. «б»-«е» п. 4 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, із зазначенням інформації, що дає змогу їх ідентифікувати, зокрема, про їх місцезнаходження або місце зберігання (крім предметів мистецтва та антикваріату, дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, ювелірних виробів, банківських металів, які не розміщені на рахунках, пам'ятних банкнот та монет тощо), вид, назву, рік виробництва (випуску) тощо;

самостійно визначена декларантом у національній валюті база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування. До Декларації декларант зобов'язаний додати копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування, у разі місцезнаходження (реєстрації) активу фізичної особи за межами України та/або у разі декларування валютних цінностей, розміщених на рахунках у банках в Україні, та прав грошової вимоги, визначених п. п. «а» п. 4 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ. У разі місцезнаходження (реєстрації) інших активів фізичної особи в Україні декларант може додати копії документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування;

ставка та сума збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування.

У Декларації не зазначається інформація про джерела одержання (набуття) декларантом об'єктів декларування. Контролюючому органу забороняється вимагати додаткові документи, крім передбачених п. 6 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення».

Інформація, що міститься в Декларації, є податковою інформацією.

Застосування РРО фізособами, які здійснюють незалежну професійну діяльність

Інформуємо, що відповідно до преамбули Закону України від 6 липня 1995 року №265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (в редакції Закону України від 2 грудня 2010

року №2756-VI, далі – Закон), дія Закону поширюється на усіх суб'єктів господарювання та їх господарські одиниці, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Встановлення норм щодо незастосування реєстраторів розрахункових операцій у інших законах, крім Податкового кодексу України (далі – ПКУ), не допускається.

При цьому, нормами ст. 178 ПКУ, якою визначено порядок оподаткування фізичних осіб, які здійснюють незалежну професійну діяльність, не передбачено обов'язкового застосування реєстратора розрахункових операцій при здійсненні готівкових та/або безготівкових розрахунків такими платниками податку.

Враховуючи вищевикладене, фізичні особи, які здійснюють незалежну професійну діяльність, мають право не застосовувати реєстратори розрахункових операцій при здійсненні готівкових та/або безготівкових розрахунків.

Найбільше підприємців Тернопільщини працює на другій групі спрощеної системи оподаткування

Станом на початок січня цього року на обліку в Головному управлінні ДПС у Тернопільській області перебували 36794 приватних підприємців. Понад 97 відсотків із них, а це – 35668 платників, здійснюють діяльність та сплачують податкові платежі.

Зокрема, 5799 (16%) підприємців – застосовують загальну систему оподаткування та 29889 (84%) підприємців – застосовують спрощену систему оподаткування.

Більшість бізнесменів, які обрали єдиний податок, надали перевагу другій групі спрощеної системи оподаткування. Їх налічується 13378 осіб або майже 45 відсотків. Третю групу обрали 10983 підприємці – спрощенці. Першу групу єдиного податку застосовують 5513 особи, а ще 15 підприємців надали перевагу четвертій групі.

Принагідно нагадуємо, що з 1 січня 2022 року змінюються граничні обсяги доходів, які дають право перебувати на єдиному податку I – III груп, оскільки визначатимуться, зважаючи на встановлений законом на 1 січня податкового (звітного) року розмір мінімальної заробітної плати.

Зауважимо, що Законом України «Про Державний бюджет України на 2022 рік» з 1 січня 2022 року встановлено мінімальну заробітну плату 6500,0 гривень на місяць.

Отже, з 1 січня 2022 року обсяг доходу приватних підприємців – платників єдиного податку впродовж календарного року не повинен перевищувати:

I група – 167 розмірів МЗП – у 2022 році це 1085500грн (6500,0* x 167)

II група – 834 розміри МЗП – у 2022 році це 5421000грн (6500,0 x 834)

III груп – 1167 розмірів МЗП – у 2022 році 7585500грн (6500,0 x 1167).

Оподаткування ПДФО доходу від продажу фізособою нерухомого майна, отриманого у подарунок, що перебуває у власності менше трьох років

Повідомляємо, що відповідно до п. 172.10 ст. 172 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) продаж резидентами та нерезидентами успадкованого (отриманого в подарунок) об'єкта нерухомості підлягає оподаткуванню згідно з положеннями ст. 172 ПКУ.

Пунктом 172.1 ст. 172 ПКУ встановлено, що не оподатковується один раз протягом звітного податкового року, за умови перебування такого майна у власності платника податку більше трьох років, дохід, отриманий платником податку від продажу (обміну):

житлового будинку, квартири або їх частини, кімнати, садового (дачного) будинку (включаючи об'єкт незавершеного будівництва таких об'єктів, земельну ділянку, на якій розташовані такі об'єкти, а також господарсько-побутові споруди та будівлі, розташовані на такій земельній ділянці);

земельної ділянки, що не перевищує норми безоплатної передачі, визначені ст. 121 Земельного кодексу України;

земельної ділянки сільськогосподарського призначення, безпосередньо отриманої платником податку у власність у процесі приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій або приватизації земельних ділянок, які перебували у користуванні такого платника, або виділеної в натурі (на місцевості) власнику земельної частки (паю), а також таких земельних ділянок, отриманих платником податку у спадщину.

Умова щодо перебування такого майна у власності платника податку більше трьох років не поширюється на майно, отримане платником податку у спадщину.

Дохід від відчуження господарсько-побутових споруд, що розташовані на одній ділянці з житловим або садовим (дачним) будинком та продаються разом з ним, для цілей оподаткування окремо не визначається.

Згідно з абзацом першим п. 172.2 ст. 172 ПКУ дохід, отриманий платником податку від продажу протягом звітного (податкового) року другого об'єкта нерухомості (крім операцій з відчуження житлової нерухомості банками в порядку звернення стягнення за договорами іпотеки, що забезпечують кредит, наданий в іноземній валюті), із зазначених у п. 172.1 ст. 172 ПКУ, або від продажу об'єкта нерухомості, не зазначеного у п. 172.1 ст. 172 ПКУ, підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною п. 167.2 ст. 167 ПКУ (5 відсотків).

Дохід, отриманий платником податку від продажу протягом звітного (податкового) року третього та наступних об'єктів нерухомості (крім операцій з відчуження житлової нерухомості банками в порядку звернення стягнення за договорами іпотеки, що забезпечують кредит, наданий в іноземній валюті) із зазначених у п. 172.1 ст. 172 ПКУ, або від продажу другого та наступних об'єктів нерухомості, не зазначених у п. 172.1 ст. 172 ПКУ, підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною п. 167.1 ст. 167 ПКУ (18 відс.), крім випадків, якщо зазначене у цьому абзаці майно отримано платником податку у спадщину.

Дохід, отриманий платником податку від продажу протягом звітного (податкового) року третього та наступних об'єктів нерухомості у вигляді отриманих у спадщину об'єктів нерухомості, підлягає оподаткуванню за ставкою, визначеною п. 167.2 ст. 167 ПКУ (5 відсотків).

Дохід від продажу об'єктів нерухомості, зазначених в абзаці другому п. 172.2 ст. 172 ПКУ, може бути зменшений на документально підтверджені витрати на придбання об'єкта нерухомості, розташованого на території України.

Під витратами на придбання об'єкта нерухомості розуміються:

а) кошти, сплачені платником податків як вартість цінних паперів та майнових прав, погашення яких відбулося шляхом передачі об'єкта нерухомості (або його частини);

б) кошти, передані в управління управителю фонду фінансування будівництва;

в) витрати, понесені на придбання об'єкта нерухомості на етапі незавершеного будівництва;

г) вартість об'єкта нерухомості, переданого платнику податку у власність як оплата його частки у статутному капіталі господарського товариства при виході такого платника податків із складу учасників юридичної особи;

г) вартість предмета іпотеки, за якою іпотекодержатель набув у власність предмет іпотеки;

д) витрати на придбання об'єкта нерухомості на підставі договору купівлі-продажу, міни, у тому числі вартість майна, що було передано як компенсація за такими договорами;

е) реєстраційні збори, державне мито та аналогічні платежі, що здійснюються у зв'язку з придбанням (отриманням) прав на об'єкт нерухомості;

є) вартість об'єкта нерухомості, що був задекларований особою як об'єкт декларування у порядку одноразового (спеціального) добровільного декларування, відповідно до підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ;

ж) вартість об'єкта нерухомості, що був отриманий при ліквідації (припиненні) юридичної особи (у тому числі іноземної) або утворення без статусу юридичної особи (у тому числі іноземного) платником податків – акціонером (учасником, партнером, пайовиком, засновником, контролюючою особою);

з) витрати, понесені на будівництво об'єкта нерухомості.

Об'єкт нерухомості, подарований платнику податку, вважається придбаним за вартістю, що дорівнює сумі державного мита, реєстраційного збору чи інших аналогічних платежів, податків та зборів, сплачених у зв'язку з таким даруванням.

Розрахунок зменшення доходу від продажу об'єктів нерухомості на суми дозволених витрат проводиться платником податку самостійно, а якщо стороною договору купівлі-продажу, міни об'єктів нерухомого майна є юридична особа чи самозайнята особа – такою особою.

При цьому якщо платник податку скористався правом на зарахування витрат, він зобов'язаний задекларувати доходи від усіх операцій з продажу, міни об'єктів нерухомості, здійснених протягом звітного (податкового) року, в тому числі і якщо стороною договору купівлі-продажу, міни об'єкта нерухомого майна є юридична особа чи самозайнята особа.

Копії документів, що підтверджують зазначені витрати, надаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи.

У такому самому порядку оподатковується дохід від продажу (обміну) об'єкта незавершеного будівництва.

Пунктом 172.9 ст. 172 ПКУ визначено, що дохід від операцій з продажу (обміну) об'єктів нерухомості, що здійснюються фізичними особами – нерезидентами, оподатковується згідно з ст. 172 ПКУ в порядку, встановленому для резидентів, за ставкою, визначеною в п. 167.1 ст. 167 ПКУ.

Враховуючи викладене, дохід від продажу фізичною особою нерухомого майна, отриманого у подарунок, що перебуває у власності менше трьох років, підлягає оподаткуванню на загальних підставах за ставками 5 відс. або 18 відс. (залежно від кількості проданих об'єктів протягом звітного (податкового) року) при отриманні доходу резидентом, та за ставкою 18 відс. при отриманні доходу нерезидентом.

ПДВ: куди потрапляють копійки від заокруглення

Пунктом 4 постанови Правління Національного банку України від 15 березня 2018 року №25 «Про оптимізацію обігу монет дрібних номіналів» (далі – Постанова №25) встановлено обов'язок юридичним особам незалежно від організаційно-правової форми та форми власності і фізичним особам, які здійснюють підприємницьку діяльність, з 01 липня 2018 року, у випадку відсутності монет дрібних номіналів, проводити заокруглення загальних у чеку сум розрахунків готівкою за товари (роботи, послуги) та загальних сум розрахунків в акті про видачу коштів чи іншому документі, що оформляється під час повернення коштів у разі повернення товару, правилами, встановленими вказаним пунктом.

Під заокругленням (округленням) слід розуміти математичну операцію, яка полягає в заміні числа в бік збільшення або зменшення з відповідною точністю.

Заокруглення не є знижкою або надбавкою, рекламою або стимулюванням продажу товарів (робіт, послуг) у значенні цих термінів, визначених законодавством України.

Відповідно до п. п. 194.1.1 п. 194.1 ст. 194 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) ПДВ становить 20 відс., 7 і 14 відс. бази оподаткування та додається до ціни товарів/послуг.

Згідно з п. п. «а» і «б» п. 185.1 ст. 185 ПКУ об'єктом оподаткування є операції платників податку з:

а) постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до ст. 186 ПКУ, у тому числі операції з безоплатної передачі та з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору), на товари, що передаються на умовах товарного кредиту, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу у володіння та користування лізингоодержувачу/орендарю;

б) постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до ст. 186 ПКУ.

Підпунктом 188.1 ст. 188 ПКУ визначено, що база оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної вартості з урахуванням загальнодержавних податків та зборів (крім акцизного податку, який нараховується відповідно до підпунктів 213.1.9 і 213.1.14 п. 213.1 ст. 213 ПКУ, збору на обов'язкове державне пенсійне страхування, що справляється з вартості послуг стільникового рухомого зв'язку, ПДВ та акцизного податку на спирт етиловий, що використовується виробниками – суб'єктами господарювання для виробництва лікарських засобів, у тому числі компонентів

крові і вироблених з них препаратів (крім лікарських засобів у вигляді бальзамів та еліксирів).

При цьому база оподаткування операцій з постачання товарів/послуг не може бути нижчою за ціну придбання таких товарів/послуг, база оподаткування операцій з постачання самостійно виготовлених товарів/послуг не може бути нижчою за звичайні ціни, а база оподаткування операцій з постачання необоротних активів не може бути нижчою за балансову (залишкову) вартість за даними бухгалтерського обліку, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються такі операції (у разі відсутності обліку необоротних активів – виходячи із звичайної ціни), за винятком:

товарів (послуг), ціни на які підлягають державному регулюванню;

газу, який постачається для потреб населення;

електричної енергії, ціна на яку склалася на ринку електричної енергії.

До складу договірної (контрактної) вартості включаються будь-які суми коштів, вартість матеріальних і нематеріальних активів, що передаються платнику податків безпосередньо покупцем або через будь-яку третю особу у зв'язку з компенсацією вартості товарів/послуг. До складу договірної (контрактної) вартості не включаються суми неустойки (штрафів та/або пені), три проценти річних від простроченої суми та інфляційні витрати, відшкодування шкоди, у тому числі відшкодування упущеної вигоди за рішеннями міжнародних комерційних та інвестиційних арбітражів або іноземних судів, що отримані платником податку внаслідок невиконання або неналежного виконання договірних зобов'язань.

Таким чином, кошти, отримані в результаті заокруглень відповідно до Постанови №25, не включаються до бази оподаткування ПДВ.

*Тернопільський відділ організації роботи
Організаційно – розпорядчого управління
Головного управління ДПС у Тернопільській області*